

I Niedziela (A) Wielkiego Postu

Tekst Ewangelii (Mt 4,1-11): Wtedy Duch wyprowadzi? Jezusa na pustyni?, aby by? kuszony przez diab?a. A gdy przepo?ci? czterdzie?ci dni i czterdzie?ci nocy, odczu? w ko?cu g?ód. Wtedy przyst?pi? kusiciel i rzek? do Niego: «Je?li jeste? Synem Bo?ym, powiedz, ?eby te kamienie sta?y si? chlebem». Lecz On mu odpar?: «Napisane jest: Nie samym chlebem ?yje cz?owiek, lecz ka?dym s?owem, które pochodzi z ust Bo?ych».

Wtedy wzi?? Go diabe? do Miasta ?wi?tego, postawi? na naro?niku ?wi?tyni i rzek? Mu: «Je?li jeste? Synem Bo?ym, rzu? si? w dó?, jest przecie? napisane: Anio?om swoim rozka?e o tobie, a na r?kach nosi? ci? b?d?, by? przypadkiem nie urazi? swej nogi o kamie?». Odrzek? mu Jezus: «Ale jest napisane tak?e: Nie b?dziesz wystawia? na prób? Pana, Boga swego».

Jeszcze raz wzi?? Go diabe? na bardzo wysok? gór?, pokaza? Mu wszystkie królestwa ?wiata oraz ich przepych i rzek? do Niego: «Dam Ci to wszystko, je?li upadniesz i oddasz mi pok?on». Na to odrzek? mu Jezus: «Id? precz, szatanie! Jest bowiem napisane: Panu, Bogu swemu, b?dziesz oddawa? pok?on i Jemu samemu s?u?y? b?dziesz». Wtedy opu?ci? Go diabe?, a oto anio?owie przyst?pili i us?ugiwali Mu.

«Wtedy Duch wyprowadzi? Jezusa na pustyni?, aby by? kuszony przez diab?a»

Mn. Antoni BALLESTER i Díaz
(Camarasa, Lleida, Hiszpania)

Dzisiaj obchodzimy pierwsz? niedziel? Wielkiego Postu. Ten “mocny” okres

liturgiczny jest drogą duchową prowadzącą nas do uczestnictwa w wielkiej tajemnicy śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. Jan Paweł II mówi, że «Wielki Post każdego roku jawi się nam jako czas sprzyjający wzmożeniu modlitwy i pokuty, otwierając serce na pokorne przyjęcie woli Bożej. W tym okresie wskazywana jest nam duchowa droga, będąca przygotowaniem do ponownego przeżywania wielkiej tajemnicy śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, przede wszystkim poprzez pilniejsze słuchanie słowa Bożego oraz bardziej wielkoduszne praktykowanie umartwienia, dzięki czemu możemy hojniej przyjąć z pomocą bliźniemu w potrzebie».

Wielki Post i dzisiejsza Ewangelia uczą nas, że życie jest drogą, która ma nas zaprowadzić do nieba. Aby jednak na nie zasłużyć, musimy być poddani różnorodnym pokusom. «Wtedy Duch wyprowadził Jezusa na pustynię, aby być kuszony przez diabła» (Mt 4,1). Jezus, pozwalając, aby Go kuszono, chciał nam pokazać jak walczyć i przezwyciężyć pokusy: dzięki ufności Bogu i modlitwie, dzięki bożej łasce i mocy.

Pokusy mają nazwę “wrogami duszy”. Właściwie można je podzielić na trzy grupy. Pierwszy rodzaj pokus to “świat”: «powiedz, żeby te kamienie stały się chlebem» (Mt 4,3). Oznacza to życie mające za jedyny cel posiadanie rzeczy.

Drugi to “zły duch”: «jeśli upadniesz i oddasz mi pokłon (...)» (Mt 4,9). Przejawia się w pragnieniu władzy.

I na końcu mamy “ciało”: «rzuci się w dół» (Mt 4,6), co znaczy pokładanie ufności w ciele. Wszystko to doskonale wyraża św. Tomasz z Akwinu powtarzając za świętym Ambrozym: «ródła są bowiem źródłem pokus. Są nimi: lubieżność, pycha za satwę i nienasycona chciwość w władzy».